

गर्भोपनिषद् (अनुवाद सहित)

प्रस्तावना

गर्भोपनिषद् એટલે માતૃત્વનો ચેતો વિસ્તાર

ગર્ભોપનિષદનું સંકલન મધ્યયુગમાં (આશરે ૧૨ મી થી ૧૪ મી સદી દરમિયાન) થયું હોવાનું માનવામાં આવે છે. યદ્યપિ વિષયવસ્તુ ખૂબ પ્રાચીન વૈદિક વિચારસરણી પર આધારિત છે, છતાં પણ શરીરની રચના અને તેના વિવિધ સ્થાનોનું આબેહૂબ વર્ણન કોઈને પણ આકર્ષિત કરે છે. ગર્ભની મનોભાવાનાઓને સુંદર રીતે વર્ણવ્યા છે. એક જીવ જગતમાં આવી રહ્યો છે તેને ગર્ભોપનિષદનાં ઋષિ શરીર વિજ્ઞાન અને મનોવિજ્ઞાન સમજાવી રહ્યા છે.

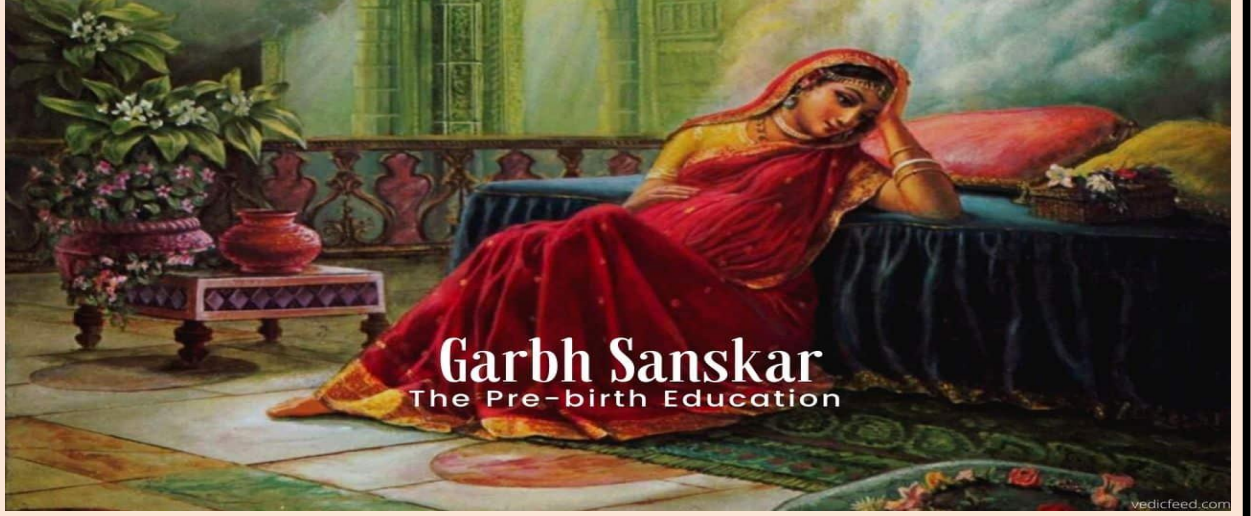
- આ ઉપનિષદ અથર્વવેદનો ભાગ તરીકે વર્ગીકૃત કરવામાં આવે છે.
- આરોગ્ય વિશ્વને ભારતીય જ્ઞાન પરંપરાએ આપેલું મહાન વિચાર પુણ્ય
- જન્મપૂર્વનો શારીરિક વિકાસ (Embryology)
- જન્મ સમયે ચેતનાની સ્થિતિ
- જીવનચક્ર, પૂર્વ જન્મ, માતૃ - પિતૃ બીજ અને જીવ વગેરેનું અપ્રતિમ આલેખન
- આ ઉપનિષદમાં ગર્ભસ્થ શિશુની અવસ્થા, ગર્ભવૃદ્ધિ, આત્માજ્ઞાન અને જન્મ પછીનું જીવન વગેરે માહિતી આપી છે.

ગર્ભોપનિષદની મુખ્ય વિશેષતાઓ

- ગર્ભ નિર્માણ અને તેના સ્થાનો અંગેની સटीક માહિતી

- ૧ થી ૯ મહિના સુધીના ભ્રૂણ વિકાસના વિવિધ તબક્કાઓ
- માતાના આહાર, ચિત્ત, પ્રાર્થના અને તેની ભ્રૂણ પર પડતી અસરો અંગેનું નિરૂપણ
- જન્મ પહેલાં ગર્ભબાળ દ્વારા “સ્મરણ” તથા “વિસ્મરણ” નું વર્ણન
- જીવન-મરણ-કર્મ ચક્ર અંગે સંક્ષિપ્ત દર્શન

ગર્ભખંડ અને બાળક માટે છે વર્ગખંડ

- ગર્ભ ધારણ એક શ્રેષ્ઠ અને પવિત્ર કાર્ય છે.
- ઉત્તમ પ્રકારના પશુ કેવી રીતે ઉત્પન્ન કરવાં તથા ઉત્તમ વૃક્ષો કેવી રીતે પેદા કરવા તે માટે સમાજમાં વિચારણા અવશ્ય થાય છે, પરંતુ ઉત્તમ મનુષ્યનું નિર્માણ કેવી રીતે કરવું એ વિષે ગંભીરતાથી કોઈ વિચાર કરવામાં આવતો નથી.
- ગર્ભવિદ્યા વિશે ભારતીય આચાર શું છે, એ જાણવું પ્રત્યેક દંપતી માટે અતિ આવશ્યક છે. ચરિત્રનિર્માણનો પ્રારંભ ગર્ભાધાન પૂર્વે અર્થાત્ સ્ત્રી-પુરુષની સંતાન-ઈચ્છાથી જ થઈ જાય છે.
- જેમ મકાન બનાવતાં પહેલાં જ એના સ્વરૂપની યોજના બની જાય છે કે મકાન કેવું હશે. સારું મજબૂત મકાન બનાવવા માટે ઈંટ, ચૂનો, રેતી ઉત્તમ પ્રકારનાં જ હોય, એનો પણ પહેલેથી જ વિચાર કરવામાં આવે છે. સારો પાક મેળવવા માટે ખેડૂત પણ પહેલેથી જ વિચાર કરે છે. તે સારું બી એકઠું કરે છે, ખેતરને શુદ્ધ કરે છે અને પરિશ્રમ

પણ વધુમાં વધુ કરે છે. ઋતુ વગર પણ કોઈ ચીજ સારું ફળ આપતી નથી, આથી ઋતુનું પણ ધ્યાન રાખવું પડે છે.

ગર્ભોપનિષદ પ્રારંભ

સૌનું કલ્યાણ થાઓ

શ્લોક

ૐ સહ નાવવતુ। સહ નૌ ભુનક્તુ। સહવીર્યં કરવાવહૈ। તેજસ્વિ નાવધીતમસ્તુ । મા વિદ્વિષાવહૈ ॥

ૐ શાન્તિઃ શાન્તિઃ શાન્તિઃ ॥

ૐ આપણાં બંનેનું રક્ષણ થાઓ. આપણાં બંનેનું પોષણ થાઓ. આપણે શક્તિપૂર્વક સહયોગથી કાર્યરત થઈએ. આપણો સ્વાધ્યાય સ્ફૂર્તિદાયક અને અસરકર્તા બની રહે. આપણે પરસ્પર દ્વેષ રાખનારા ન થઈએ. ૐ શાન્તિઃ શાન્તિઃ શાન્તિઃ

પંચભૂતાત્મક શરીર

ૐ પञ्चात्मकं पञ्चसु वर्तमानं षडाश्रयं षड्गुणयुक्तम् । तत्सप्तधातु त्रिमलं द्वियोनि चतुर्विधाहारमयं शरीरं ॥

- આ શરીર (સ્ત્રી - પુરુષ) પંચાત્મક, પંચમહાભૂતમાંથી બનેલું છે,
- છ રસ પર આધારિત,
- છ ગુણોથી સંકલિત (ત્રિગુણ + ત્રિદોષની) ,
- સપ્તધાતુ (રસ , રક્ત, માંસ , મેદ, અસ્થિ, મજ્જા) તથા
- ત્રિગુણયુક્ત,
- બે યોનિ ધરાવતું (સ્ત્રી અને પુરુષ) અને
- ચાર પ્રકારના આહારોથી પોષાયેલું છે.

પંચમહાભૂતો શું છે ?

भवति पञ्चात्मकमिति कस्मात् पृथिव्यापस्तेजोवायुराकाशमिति अस्मिन्पञ्चात्मके शरीरे का पृथिवी का आपः किं तेजः को वायुः किमाकाशम् । तत्र यत्कठिनं सा पृथिवी यद्वह तदापो यदुष्णं तत्तेजो यत्सञ्चरति स वायुः यत्सुषिरं तदाकाशमित्युच्यते ॥

તે પંચાત્મક કેવી રીતે છે? પૃથ્વી,જળ,અગ્નિ,વાયુ અને આકાશ એ પંચ મહાભૂતોને કારણે. આ પંચાત્મક શરીરમાં પૃથ્વી શું? પાણી શું? અગ્નિ શું? આકાશ શું ? વાયુ શું ?

- જે કંઈ સખત છે તે પૃથ્વી છે,
- જે પ્રવાહી છે તે પાણી છે,
- જે કંઈ પણ ઉષ્ણ છે તે અગ્નિ છે,
- જેને ગતિ છે તે હવા છે અને
- જે અવકાશ છે, ખાલી જગ્યા છે તે આકાશ છે.

પંચમહાભૂતોની ઓળખ

તવ પૃથિવી ધારણે આપઃ પિણ્ડીકરણે તેજઃ પ્રકાશને વાયુર્ગમને આકાશમવકાશપ્રદાને । પૃથક્ શ્રોત્રે શબ્દોપલબ્ધૌ ત્વક્ સ્પર્શ ચક્ષુષી રુપે જિહ્વા રસને નાસિકાઽઽઞ્ચાણે ઉપસ્થશ્ચાનન્દનેપાનમુત્સર્ગે બુદ્ધ્યા બુદ્ધ્યતિ મનસા સઙ્કલ્પયતિ વાચા વદતિ ।

પંચમહાભૂતોનો જ્ઞાનેન્દ્રિયો/ કર્મેન્દ્રિયો સાથેનો સંબંધ

એમાં

- પૃથ્વી આધાર માટે,
- પાણી (સર્વને) એકરૂપ કરવા માટે,
- અગ્નિ તેજ માટે,
- હવા હલન ચલન માટે, અને
- આકાશ મોકળાશ માટે છે.
- બીજી રીતે કાન શબ્દ (અવાજ) સાંભળવા માટે,
- ત્વચા સ્પર્શ માટે,
- આંખ જોવા માટે,
- જીભ સ્વાદ ઓળખવા માટે અને
- નાક સૂંઘવા માટે છે.
- જનનેન્દ્રિય આનંદ માટે છે.
- અપાન (વાયુ) ઉત્સર્ગ માટે છે.
- માણસ બુદ્ધિધર્મી જાણે છે. મનથી સંકલ્પ કરે છે અને (વાણી) શબ્દ વડે તેનું ઉચ્ચારણ કરે છે.

પડરસ , ધ્વનિ અને પ્રાર્થના

મંત્ર - ૧

ષડાશ્રયમિતિ કસ્માત્ મધુરામ્લલવણતિક્તકટુકષાયરસાન્વિન્દતે ।

ષડ્જર્ષભગાન્ધારમધ્યમપશ્ચમ ધૈવતનિષાદાશ્વેતિ । ઇષ્ટાનિષ્ટશબ્દસંજ્ઞાઃ પ્રણિધાનાદૃશવિધા
ભવન્તિ ॥ ૧ ॥

અનુવાદ- આ પડરસ (સ્વાદ)નો આધાર કયો છે ?

- એ પડરસ એટલે અન્નના છ સ્વાદ. મધુર, ખાટો, ખારો, તીખો, કડવો અને તૂરો. તથા
- પડજ એટલે રિષભ, ગંધાર, મધ્યમ, પંચમ, ધૈવત, નિષાદ એકત્રિત રીતે ઈષ્ટ કે અનિષ્ટ ધ્વનિ અને પ્રાર્થના સાથે દસ પ્રકાર બનાવે છે.

રંગ, સપ્તધાતુ (રસ, રક્ત, માંસ, મજ્જા, મેદ, હાડ અને વીર્ય) અને ગર્ભની નિર્મિતિ

શુક્લો રક્તઃ કૃષ્ણો ધૂમ્રઃ પીતઃ કપિલઃ પાણ્ડુર ઇતિ । સપ્તધાતુમિતિ કસ્માત્ દેવદત્તસ્ય દ્રવ્યાદિવિષયા જાયન્તે ॥ પરસ્પરં સૌમ્યગુણત્વાત્ ષડ્ઙિઘ્ધો રસો રસાચ્છોણિતં શોણિતાન્માસં માંસાન્મેદો મેદસઃ । સ્ત્રાવા સ્ત્રાન્નોઽસ્થીન્યસ્થિભ્યો મજ્જા મજ્જઃ શુક્રં શુક્રશોણિતસંયોગાદાવર્તતે ગર્ભો હૃદિ વ્યવસ્થાં નયતિ ॥

અનુવાદ- એ શ્વેત, લાલ, કાળા, ભૂખરા, પીળા, રતાશ પડતા અને પીળાશ પડતા ફીકા રંગનું છે. જ્યારે દેવદત્ત વિષયનો આનંદ ઈચ્છે છે ત્યારે આ

- સપ્તધાતુ (રસ, રક્ત, માંસ, મજ્જા, મેદ, હાડ અને વીર્ય) શું છે? ત્રિગુણના યોગ્ય સંયોજનથી છ રસ (સ્વાદ) (મધુર, ખાટો, કડવો, તીખો, ખારો અને તૂરો) ની ઉત્પત્તિ થાય છે.
- આહારના રસમાંથી રક્ત બને છે. તેમાંથી માંસ, માંસમાંથી ચરબી, ચરબીમાંથી હાડકાં, મજ્જા અને મજ્જામાંથી શુક્ર અર્થાત્ વીર્ય બને છે.
- લોહી અને વીર્યના સંયોગથી ગર્ભનો જન્મ થાય છે અને
- હૃદય (માતાના તેમ જ ગર્ભના હૃદય ધબકારા) દ્વારા તેનો નિયમિત વિકાસ થાય છે.

સર્જનહારના નિયમ પ્રમાણે ગર્ભનો વિકાસ

મંત્ર - ૦૨

હૃદયેઽન્તરાગ્નિઃ અગ્નિસ્થાને પિત્તં પિત્તસ્થાને ઽ વાયુઃ વાયુસ્થાને હૃદયં પ્રાજાપત્યાત્ક્રમાત્ ॥ ૨ ॥

અનુવાદ- (સપ્તધાતુ) હૃદયમાં છે જ્યાં આંતરગ્નિ છે; અગ્નિસ્થાને પિત્ત છે; પિત્તસ્થાને વાયુ તથા વાયુસ્થાને હૃદય છે. એ બધા જ સર્જનહારના નિયમ પ્રમાણે વિકાસ કરે

ગર્ભ વિકાસ - ૦૧ (ત્રણ માસ)

ઋતુકાલે સંપ્રયોગાદેકરાત્રોપિતં કલિલં ભવતિ સપ્તરાત્રોષિતં બુદ્બુદં ભવતિ અર્ધમાસાભ્યન્તરેણ પિણ્ડોભવતિ માસાભ્યન્તરેણ કઠિનો ભવતિ માસદ્વયેન શિરઃ સંપદ્યતે માસત્રયેણ પાદપ્રવેશો ભવતિ ।

અનુવાદ- ઋતુકાળે, યોગ્ય સમયે (સ્ત્રી અને પુરુષના) સંયોગથી સંભોગ પછીના

- એક દિવસરાત્રિ પછી ગર્ભ પ્રવાહી સ્વરૂપે હોય છે;
- સાત દિવસ પછી તે પરપોટો બને છે.
- પાંચવાડિયા પછી ઘન સ્વરૂપ બને છે અને
- એક મહિનામાં તે કઠણ બને છે.
- બે મહિનામાં તેનું માથું વિકસે છે અને
- ત્રણ મહિને પગ આવે છે.

અથ ચતુર્થે માસે જઠરકટિપ્રદેશો ભવતિ । પશ્ચમે માસે પૃષ્ઠવંશો ભવતિ । ષષ્ઠે માસે મુખનાસિકાક્ષિશ્રોત્રાણિ ભવન્તિ ।

ગર્ભ વિકાસ - ૦૨ (૪ - ૬ માસ)

અનુવાદ--

- ચોથા મહિને પેટ અને કટિપ્રદેશ બને છે.
- પાંચમા મહિને પીઠ બને છે.
- છઠ્ઠા મહિને નાક, આંખ, અને કાનની રચના થાય છે.

ગર્ભ વિકાસ - ૦૩ (૭ - ૮ માસ)

સપ્તમે માસે જીવને સંયુક્તો ભવતિ । અષ્ટમે માસે સર્વસંપૂર્ણો ભવતિ ।

અનુવાદ-

- સાતમા મહિને ગર્ભમાં જીવ આવે છે અને આઠમા મહિને તે સર્વ રીતે પરિપૂર્ણ બને છે.

પિતુઃ રેતોઽતિરિક્તાત્ પુરુષો ભવતિ ।

માતુઃ રેતોઽતિરિક્તાત્રિયો ભવત્યુભયોર્બીજતુલ્યત્વાન્નપુંસકો ભવતિ ।

પિતૃબીજ- માતૃબીજ

અનુવાદ- જો પિતાનું બીજ શક્તિશાળી હોય તો તે પુરુષ બને છે. માતૃબીજ વધુ બળવાન હોય તો સ્ત્રી બને છે અને જો બંને સમાન હોય તો તે નપુંસક બને છે.

બાળજન્મ અને વિકાસ પ્રક્રિયા

વ્યાકુલિમનસોઽધ્વા ખઙ્ગાઃ વામના ભવન્તિ ।

અન્યોન્યવાયુપરિપીડિતશુક્રદ્વૈધ્યાદ્વિધા તનુઃ સ્યાત્તતો યુગ્માઃ પ્રજાયન્તે ।

- અનુવાદ - જો (સંભોગ સમયે) માતાપિતાનું મન વ્યાકુળ હોય તો બાળક આંધળું, પંગુ, કૂબડું, કે ઠીંગાળું બને છે.
- જો પરસ્પર વાયુનું પ્રચલન થાય તો બીજ બે ભાગમાં પ્રવેશે છે જેના પરિણામે જોડિયાં બાળકો જન્મ છે.
- પંચાત્મક શરીરના સામર્થ્ય વડે પંચેન્દ્રિયોની શક્તિનું સર્જન થાય છે તથા તે અવિનાશી અક્ષર ઝંકારનું ધ્યાન કરે છે. આ અક્ષરના જ્ઞાન વડે તે અષ્ટ પ્રકૃતિ (પાંચ ઇન્દ્રિયો, મન, બુદ્ધિ અને અહંકાર) અને પોતાના શરીરની સાથે સંકળાયેલાં તેના સોળ રૂપાંતરોને ઓળખે છે.

પૂર્વ જન્મનું સ્મરણ

મંત્ર - ૦૩

અથમાત્રાઽશિતપીતનાડીસૂત્રગતેન પ્રાણ આપ્યાપતે । અથ નવમે માસિ સર્વલક્ષણસંપૂર્ણો ભવતિ પૂર્વજાતિઃ સ્મરતિ કૃતાકૃતં ચ કર્મ વિભાતિ શુભાશુભં ચ કર્મ વિન્દતિ ॥ ૩॥

અનુવાદ-

- માતા જે કંઈ ખાય છે કે પીએ છે તે સ્નાયુ અને નાડી દ્વારા બાળક સુધી પહોંચે છે.
- તે તેના સંતોષ કે સમાધાનનું મૂળ હોય છે.
- નવમા મહિના દમિયાન બધાં જ બાહ્ય ચિહ્નનો પૂર્ણતા પ્રાપ્ત કરે છે.
- તે પોતાનો પૂર્વજન્મ યાદ કરે છે તથા તેણે આચરેલાં સારાં કે નરસાં કાર્યોનો પુનઃવિચાર કરે છે.

ગર્ભાવાસની વ્યથા, પુનર્જન્મનું સ્મરણ અને ઉપાય !

नानायोनिहस्राणि दृष्ट्वा चैव ततो मया। आहारा विविधा भुक्ताः पीताश्च विविधाः स्तनाः । जातस्यैव मृतस्यैव जन्म चैव पुनः पुनः। अहो दुःखोदधौ मग्नः न पश्यामि प्रतिक्रियाम् । यन्मया परिजनस्यार्थे कृतं कर्म शुभाशुभम्। एकाकि तेन दह्यामि गतास्ते फलभोगिनः ।

अनुवाद- ते વિચારે છે : મેં અનેકવાર ગર્ભાવાસ સેવ્યો છે. અનેક પ્રકારનો ખોરાક ખાધો છે. અનેક માતાઓનાં ધાવણ પીધાં છે.વારંવાર જન્મ્યો છું અને મર્યો છું, હું દુઃખમાં ડૂબ્યો છું પણ તેનો ઉપાય દેખાતો નથી.

મુક્તિની પ્રાર્થના અને ઈશ્વરને કોલ

यदि योन्यां प्रमुञ्चामि सांख्यं योगं समाश्रये। अशुभक्षयकर्तारं फलमुक्तिप्रदायकम् । यदि योन्यां प्रमुञ्चामि तं प्रपद्ये महेश्वरम्। अशुभक्षयकर्तारं फलमुक्तिप्रदायकम् ।

અનુવાદ- હું આ ગર્ભમાંથી બહાર આવીશ તો હું અશુભનો નાશ કરનારા તથા મુક્તિ અપાવનારા સાંખ્યયોગનો આશ્રય લઈશ. જો આ ગર્ભમાંથી બહાર આવીશ તો હું દુઃખોનો નાશ કરનારા અને મુક્તિદાતા મહેશ્વરનો આશ્રય લઈશ.

મુક્તિની પ્રાર્થના- નારાયણનો આશ્રય

यदि योन्यां प्रमुञ्चामि तं प्रपद्ये भगवन्तं नारायणं देवम् ।

अशुभक्षयकर्तारं फलमुक्तिप्रदायकम् । यदि योन्यां प्रमुञ्चामि ध्याये ब्रह्म सनातनम् ।

અનુવાદ- જો હું આ ગર્ભમાંથી બહાર આવીશ તો નારાયણના આશ્રયે જઈશ જે દુઃખોનો નાશ કરીને મુક્તિ અપાવે છે. જો હું આ ગર્ભમાંથી બહાર આવીશ તો અનંત બ્રહ્મનું ધ્યાન ધરીશ.

પૂર્વજન્મનું વિસ્મરણ- માયાનું બંધન

મંત્ર - ૦૪

अथ जन्तुः स्त्रीयोनिशतं योनिद्वारि संप्राप्तो यन्त्रेणापीड्यमानो महता दुःखेन जातमात्रस्तु ।

वैष्णवेन वायुना संस्पृश्यते तदा न स्मरति जन्ममरणं न च कर्म शुभाशुभम् ॥૪॥

અનુવાદ- જ્યારે તે જન્મનાળની સમીપ પહોંચે છે અને તેમાંથી કષ્ટપૂર્વક બહાર આવી જાય છે કે તરત જ તેને માયા વીંટળાઈ જાય છે, જેને લીધે તે પૂર્વજન્મ તેમ જ તે જન્મોમાં કરેલાળ સારાં અને નરસાં બંધાં જ કર્મો ભીલી જાય છે.

શરીર રચનામાં - ત્રણ અગ્નિનું કાર્ય

શરીરમિતિ કસ્માત્ સાક્ષાદગ્રયો હ્યત્ર શ્રિયન્તે જ્ઞાનાગ્નિર્દર્શનાગ્નિઃ કોષ્ટાગ્નિરિતિ । તત્રકોષ્ટાગ્નિર્નામાશિતપીતલેહ્યચોપ્યં પચતીતિ । દર્શનાગ્નિઃ રુપાદિનાં દર્શનં કરોતિ । જ્ઞાનાગ્નિઃ શુભાશુભં ચ કર્મ વિન્દતિ ।

અનુવાદ- આ દેહ 'શરીર' કેમ કહે છે?

- તેમાં ત્રણ અગ્નિ છે. જેમ કે જ્ઞાનાગ્નિ, દર્શનાગ્નિ અને કોષ્ટાગ્નિ.
- આમાંથી કોષ્ટાગ્નિ વડે ખોરાકનું પાચન થાય છે.
- દર્શનાગ્નિ કંઈ પણ જોવાની શક્તિ આપે છે.
- જ્ઞાનાગ્નિ એ અગ્નિ છે જે તેને સારાનરસાનો ભેદ કરવાની શક્તિ આપે છે.

યજ્ઞીય ક્રિયા

તત્ર ત્રીણિસ્થાનાનિ ભવન્તિ હૃદયે દક્ષિણાગ્નિરુદરે ગાર્હપત્યં મુખમાહવનીયમાત્મા યજમાનો મનો બ્રહ્મા લોભાદયઃ પશવી ધૃતિર્દીક્ષા સન્તોષશ્ચ બુદ્ધીન્દ્રિયાણિ યજ્ઞપાત્રાણિ કર્મેન્દ્રિયાણિ હૃવીંષિ શિરઃ કપાલં કેશા દર્ભા મુખમન્તર્વેદિઃ ચતુષ્કપાલં શિરઃ ષોડશ પાર્શ્વદન્તોષ્ઠપટલાનિ ।

અનુવાદ- તે અગ્નિનાં ત્રણ સ્થાન છે.

- હૃદયમાં દક્ષિણાગ્નિ,
- ઉદરમાં ગાર્હપત્ય તથા
- મુખમાં આહવનીય અગ્નિ છે.
- આત્મા એ યજમાન (ત્યાગ કરનાર) છે.
- મન બ્રહ્મા (કર્તા) છે.
- લોભ (ક્રોધ, ઈર્ષ્યા) વગેરે (યજ્ઞના) પશુઓ છે.
- મનઃશક્તિ સંકલ્પ છે;
- સંતોષ અને જ્ઞાનેન્દ્રિયો(યજ્ઞની) સમિધા (હવિ કે ભાત જેવી) છે.
- મસ્તક કે કપાળ યજ્ઞપાત્રો છે.
- માથા પરના વાળ દર્ભ (યજ્ઞમાં વપરાતું સૂકું ઘાસ) છે.
- મુખ એ ચતુર્વેદી છે.
- માથું એ ચાર ખૂણા છે તથા
- ઓષ્ઠદ્વય અને દંતપંક્તિ યજ્ઞનાં સોળ ખાનાં છે.

શરીર રચના

સસોત્તરં મર્મશતં સાશીતિકં સનવકં સ્નાયુશતં સપ્ત શિરાશતાનિ પञ्च मज्जाशतानि । अस्थीनि च ह वै त्रीणि शतानि षष्टिश्चार्धचतस्रो रोमाणि कोट्यो हृदयं पलान्यष्टौ द्वादश पलानि । जिह्वा पित्तप्रस्थं कफस्याढकं शुक्लं कुडवं मेदः प्रस्थी द्वावनियतं मूत्रपुरीषामाहारपरिमाणात् ॥५॥

અનુવાદ-

- તે (માનવશરીર)માં ૧૦૭ મર્મસ્થાનો (નબળાં કે સંવેદનશીલ સ્થાનો) હોય છે.
- ૧૮૦ સાંધા,
- ૧૦૮ સ્નાયુ,
- ૭૦૦ શિરા,
- ૫૦૦ મજ્જા,
- ૩૬૦ હાડકાં તથા
- ૪૫ અબજ વાળ હોય છે.
- હૃદયનું વજન ૮ પલ (વજનનું માપ ૧ પલ = ૪ કર્ષ = ૧૬ તોલા) અને
- જીભનું ૧૨ પલ હોય છે. (જીભ પાચકરસો માટેનું સ્થાન છે) તેમા
- પાચક રસો ૧ શેર (પ્રસ્થ),
- ૧ પાલી(અનાજનું એક માપ)(૧ પાલી = ૪ શેર) કફ હોય છે.
- તેમાં સાકરનું વજન એક કુડવ(પ્રસ્થનો ૧/૪ ભાગ = ૫ શેર) અને
- મેદનું વજન ૨ પ્રસ્થ (બે શેર) જેટલું હોય છે.
- શરીરમાં ઉત્પન્ન થતા મળમૂત્રનું પ્રમાણ લેવાતા ખોરાક પર આધારિત હોય છે.

(૧ પલ = ૪૫.૫ ગ્રામ; ૧ પ્રસ્થ = ૭૨૮ ગ્રામ) (૧ આઢક = ૨૮૧૨ ગ્રામ; ૧ કુડવ = ૧૮૨ ગ્રામ)

पैपलादं मोक्षशास्त्रं परिसमाप्तं ऋषि पिप्पलाद द्वारा रचित मोक्षशास्त्र परिसमाप्त

ॐ इति गर्भोपनिषत्समाप्ता ॥ ॐ ઈતિ ગર્ભોપનિષદ સમાપ્ત

સંકલન -ડૉ. રાકેશકુમાર પટેલ (અધ્યક્ષ, પ્રિનેટલ કેર વિભાગ)